

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ИНСТИТУТ УПРАВЛЕНИЯ
И СОЦИАЛЬНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ

Кафедра социальной работы и реабилитологии

МИХАЙЛОВА
Ольга Александровна

ОСОБЕННОСТИ ДЕТСКО-РОДИТЕЛЬСКИХ ОТНОШЕНИЙ В
СЕМЬЯХ, НАХОДЯЩИХСЯ В СОЦИАЛЬНО ОПАСНОМ
ПОЛОЖЕНИИ

Дипломная работа

Научный руководитель:
кандидат педагогических наук,
доцент Л.С. Димский

Допущена к защите

« ____ » _____ 2015г.

Зав.кафедрой социальной работы и реабилитологии
кандидат медицинских наук, доцент
_____ К.Э. Зборовский

Минск, 2015

РЕФЕРАТ

Объем работы 80 страниц, в том числе 1 рисунок, 14 таблиц, 44 наименований литературы, 4 приложения.

Ключевые слова: социально опасное положение, взаимоотношения «родитель-ребенок», конструктивные детско-родительские отношения, деструктивные детско-родительские отношения, депривация, неблагополучные семьи.

В дипломной работе исследуется проблема развития детско-родительских отношений в семьях, находящихся в социально опасном положении.

Объектом исследования являются детско-родительские отношения семей, находящихся в социально опасном положении.

Предмет исследования – влияние воспитательного потенциала семьи на развитие личности ребенка, находящегося в социально опасном положении.

Цель исследования – изучить теоретический аспект и методические основы особенностей детско-родительских отношений семей, находящихся в социально опасном положении.

Проведенный анализ исследования позволил сформулировать выводы:

Изучение характеристик эмоционального взаимодействия родителей с дошкольниками позволяет констатировать депривацию этого отношения. Дети в неблагополучных семьях недополучают материнской любви, эмоциональной поддержки, теплоты, родительской защиты.

Для матерей в таких семьях характерно стремление занимать доминирующую позицию в семейной системе. У них выявлена склонность демонстрировать социально-приемлемый «фасад». Для отцов, напротив, более характерна отстраненная позиция по отношению ко всему происходящему в семье.

У детей преобладало отрицательное отношение к членам своей семьи. У испытуемых была выявлена «семейная разобщенность», «дистанция» в отношениях с близкими, констатировался повышенный уровень тревожности у испытуемых. Восприятие своей семьи является скорее неблагоприятным.

Таким образом, гипотеза о том, что детско-родительские отношения негативно влияют на развитие личности ребенка, находящегося в социально опасном положении полностью подтвердилась. Также, подтвердилось то, что от отношения к ребенку родителей и других членов семьи, от удовлетворения его психических потребностей во многом зависит дальнейшее развитие ребенка, его отношение к себе, к своей семье и к окружающим людям.

РЭФЕРАТ

Аб'ём работы 80 старонак, у тым ліку 1 малюнак, 14 табліц, 44 наймення ў літаратуры, 4 дадаткі. Ключавыя словы: сацыяльна небяспечнае становішча, узаемаадносіны «бацька-дзіця», канструктыўныя дзіцяча-бацькоўскія адносіны, дэструктыўныя дзіцяча-бацькоўскія адносіны, дэпрывацыя, праблемныя сем'і.

У дыпломнай рабоце даследуецца праблема развіцця дзіцяча-бацькоўскіх адносін у сем'ях, якія знаходзяцца ў сацыяльна небяспечным становішчы.

Аб'ектам даследавання з'яўляюцца дзіцяча-бацькоўскія адносіны сем'яў, якія знаходзяцца ў сацыяльна небяспечным становішчы.

Прадмет даследавання – уплыўвыхаваўчага патэнцыялу сям'і на развіццё асобы дзіцяці, які знаходзіцца ў сацыяльна небяспечным становішчы.

Мэта даследавання – вывучыць тэарэтычны аспект і метадычныя асновы асабліва сцяў дзіцяча-бацькоўскіх адносін сем'яў, якія знаходзяцца ў сацыяльна небяспечным становішчы.

Праведзены аналіз даследавання дазволіў сфармуляваць высновы:

Даследаванне характарыстык эмацыйнага ўзаемадзеяння бацькоў з дашкольнікамі дазваляе канстатаваць дэпрывацыю гэтых адносін. Дзеці ў няўдалых сем'ях недаатрымліваюць мацярынскай любові, эмацыйнай падтрымкі, цеплыні, бацькоўскай абароны.

Для маці ў такіх сем'ях характэрна імкненне займаць дамінуючую пазіцыю ў сямейнай сістэме. У іх выяўлена схільнасць дэманстраваць сацыяльна-прымальны «фасад». Для бацькоў, наадварот, больш характэрная адхіленую пазіцыю ў адносінах да ўсяго таго, што адбываецца ў сям'і.

У дзяцей пераважала адмоўнае стаўленне да членаў сваёй сям'і. У падвыспытных была выяўлена «сямейная раз'яднанасць», «дыстанцыя» ў адносінах з блізкімі, сцвярджаўся павышаны ўзровень трывожнасці ў падвыспытных. Ўспрыманне сваёй сям'і з'яўляецца хутчэй неспрыяльным.

Такім чынам, гіпотэза пра тое, што дзіцяча-бацькоўскія адносіны негатыўна ўплываюць на развіццё асобы дзіцяці, які знаходзіцца ў сацыяльна небяспечным становішчы цалкам пацвердзілася. Таксама, пацвердзілася тое, што ад стаўлення да дзіцяці бацькоў і іншых членаў сям'і, ад задавальнення яго псіхічных патрэбаў шмат у чым залежыць далейшае развіццё дзіцяці, яго стаўленне да сябе, да сваёй сям'і і да навакольных людзей.

REPORT

A volume of work is 80 pages, including a 1 picture, 14 tables, 44 names of literature, 4 applications.

Keywords: a tight squeeze is social, mutual relations are a "parent-child", structural child-paternal relations, destructive child-paternal relations, deprivation, unhappy families.

In diploma work the problem of development of child-paternal relations is investigated in families being in a socially tight squeeze.

Research objects are child-paternal relations of families being in a socially tight squeeze.

The article of research is influence of educator potential of family on development of personality of child being in a socially tight squeeze.

Research aim - to study a theoretical aspect and methodical bases of features of child-paternal relations of families being in a socially tight squeeze.

The conducted analysis of research allowed to set forth conclusions:

The study of descriptions of emotional cooperation of parents allows with preschool children.